

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ...ΜΙΑ ΜΟΝΑΔΙΚΗ
ΚΑΙ ΑΠΕΡΙΓΡΑΠΤΗ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΥΘΥΜΙΑ
ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΧΩΡΑ!

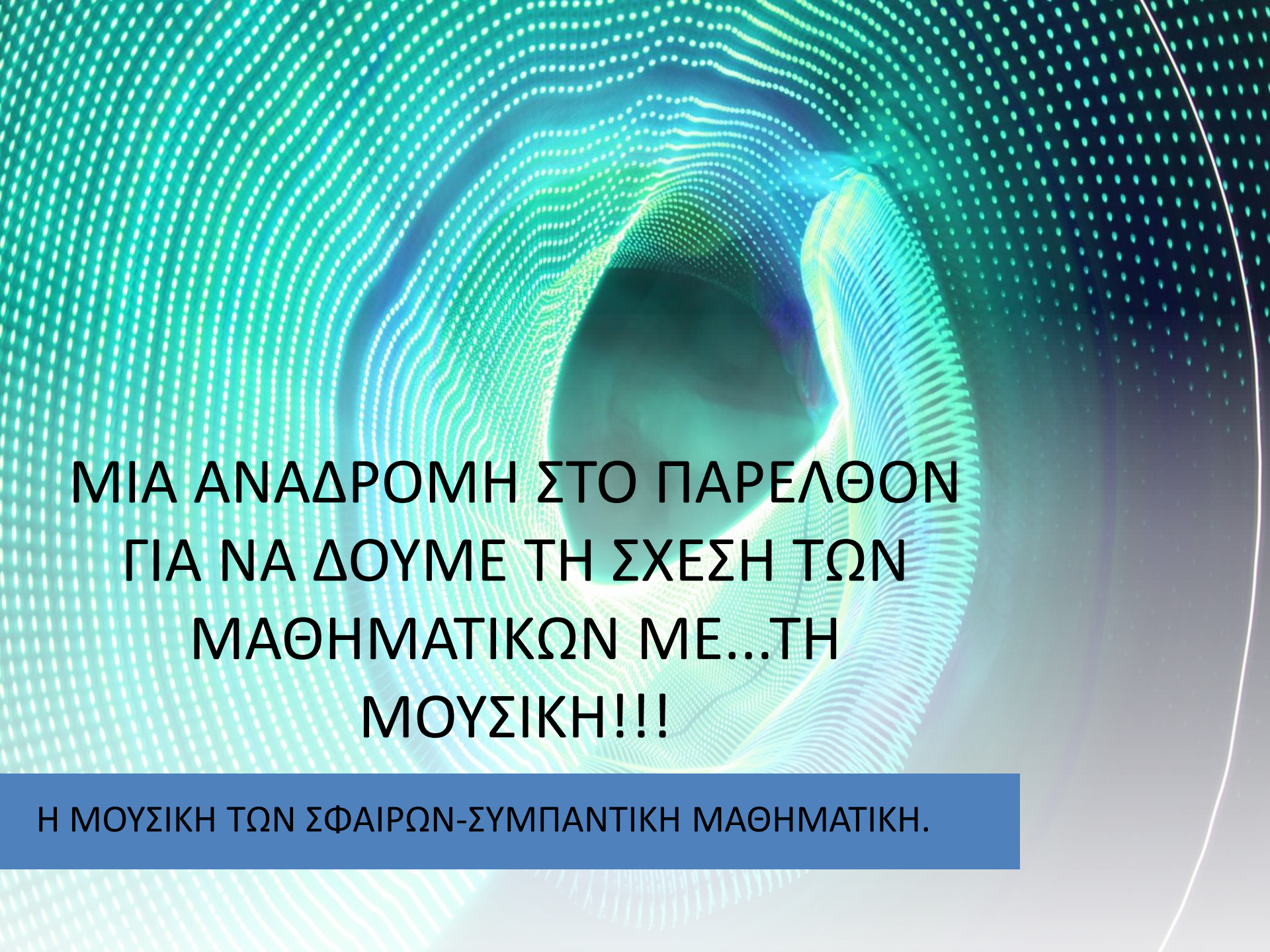

ΈΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΕΣ ΔΩΡΟ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΝΟΤΩΝ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ

**ΜΙΑ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΗ ΣΧΕΣΗ ΤΩΝ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ ΜΕ...ΤΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ!!!**

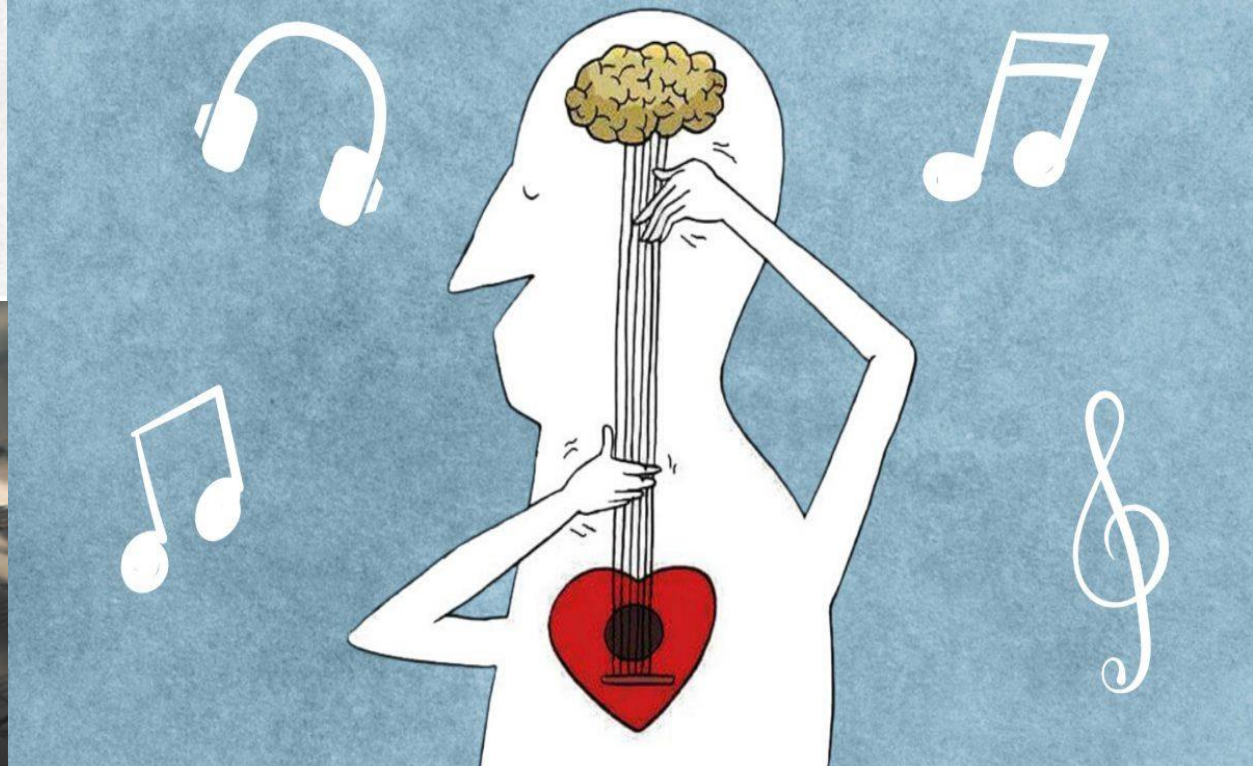
Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΣΦΑΙΡΩΝ-ΣΥΜΠΑΝΤΙΚΗ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ.

Η μουσική των Σφαιρών είναι η θεώρηση του Πυθαγόρα ότι τα ουράνια σώματα μέσω της κίνησής τους στο σύμπαν παράγουν ήχους οι οποίοι, αν και δεν μπορεί να γίνουν αντιληπτοί από το ανθρώπινο αυτί, επηρεάζουν την ίδια τη φύση της ζωής. Έχοντας ανακαλύψει πως και η μουσική είναι αριθμός (δηλαδή μπορούσε να εκφραστεί με αριθμητικές σχέσεις), και αποδεικνύοντας μέσα από τα θεωρήματά του πως τα πάντα συνδέονται μεταξύ τους με μαθηματικές αναλογίες, υπέθεσε πως τα πάντα στον κόσμο είναι αριθμός. Αφού η ουσία των άστρων είναι αριθμός, όπως και τα θεμέλια της μουσικής, έτσι και τα άστρα πρέπει να είναι μουσικά. Πειραματιζόμενος με το μονόχορδο παρατήρησε ότι οι μαθηματικές αποστάσεις των διαστημάτων της χορδής καθόριζε την ταχύτητα ταλάντωσής της και σε συνέπεια τον ήχο που παράγεται. Με αυτόν τον ίδιο τρόπο, κάνοντας αναγωγή σε μεγαλύτερες κλίμακες μέσω των διαστημάτων, «άκουσε» των ήχο των ουρανίων σωμάτων. Ο Πυθαγόρας ο Σάμιος, είχε φτάσει σε τέτοιο επίπεδο ευαισθησίας ώστε ν' ακούει. Ανακάλυπταν τις αρμονικές σχέσεις των αριθμών στη μουσική και βάσει αυτών ερμήνευσαν τον Σύμπαντα Κόσμο. Η μουσική για τους Πυθαγόρειους ήταν πάνω από όλα μαθηματικά. Η ουσία της ήταν οι αριθμοί και η ομορφιά της η έκφραση των αρμονικών σχέσεων των αριθμών. Η τροχιά του Άρεως γράφει την περιφέρεια ενός τετραέδρου (Πυρ). Η τροχιά του Διός γράφει την περιφέρεια ενός κύβου (γη). Η τροχιά της Αφροδίτης γράφει την περιφέρεια ενός οκτάεδρου (Αήρ). Η τροχιά της Γης γράφει την περιφέρεια ενός εικοσάεδρου (Υδωρ). Μερικοί από αυτούς τους ήχους είναι σαν δελφίνια, άνεμοι, κύματα, πουλιά, θιβετιανά μουσικά μπουλ, κρυσταλλικά κύμβαλα, κ.ά. Και μην ξεχνάμε το καταπληκτικότερο σχετικά με τους ήχους των πλανητών. Ότι σχετίζονται απόλυτα με τις 7 νότες. Οι αντιστοιχίες των επτά κύριων πλανητών σε σχέση με τους μουσικούς φθόγγους (νότες) είναι: Ήλιος = Μι, 2) Αφροδίτη = Φα, 3) Ερμής = Σολ, 4) Σελήνη = Λα, 5) Κρόνος = Σι, 6) Άρης = Ρε, 7) Δίας = Ντο. «Η τετρακτύς ήταν η βάση της Πυθαγόρειας φιλοσοφίας που πρέσβευε ότι οι ήχοι των ουρανίων σωμάτων συνθέτουν μία κοσμική μουσική γιατί οι αποστάσεις και οι ταχύτητες των πλανητών και των απλανών αστέρων διέπονται από τους ίδιους αριθμητικούς λόγους που παράγουν και τη συμφωνία των ήχων. Οι συμφωνίες των ήχων που παράγουν αρμονικό αποτέλεσμα έχουν μορφή απλών αριθμητικών σχέσεων 2/1 (οκτάβα), 3/2 (πέμπτη), 4/3 (τετάρτη). Επομένως, κατά τους Πυθαγόρειους το μυστικό της μουσικής και κοσμικής αρμονίας κρύβεται στις σχέσεις των τεσσάρων πρώτων φυσικών αριθμών.» Ο Johannes Kepler πίστευε πως οι πλανήτες ήταν τοποθετημένοι σε τροχιές που μοιάζουν με μουσικά διαστήματα. Σε αυτή την υπόθεση βασίστηκε ο αστρονόμος και συνθέτης William Herschel που τον οδήγησε στην ανακάλυψη του πλανήτη Ουρανού. Ο Herschel, υποστήριξε πως πέρα από το τηλεσκόπιο του τον βοήθησε και το τσέμπαλο στο οποίο «μοίραζε» τα διαστήματα. Η βασική αρχή της ακουστικής θεωρεί απαραίτητη τη μεσολάβηση ενός υλικού ελαστικού φορέα (αέρας) για να μεταφερθεί ο ήχος από ένα σημείο σε ένα άλλο είναι. Στο μεσοπλανητικό διάστημα υπάρχει κενό οπότε καθίσταται αδύνατη η μεταφορά του ήχου. Στο διάστημα ο ήχος ενυπάρχει σαν ηλεκτρομαγνητική δόνηση. Παρ' όλα αυτά ο άνθρωπος, μέσω της τεχνολογίας, κατάφερε να συλλέξει τις δονήσεις του κόσμου και να αναπαράγει τους ήχους που παράγουν τα ουράνια σώματα κατά την κίνησή τους.. Η μουσική είναι δόνηση. Όπως οι δονήσεις των χορδών μιας κιθάρας ή ο ρυθμός ενός κρουστού μας διαμορφώνουν τη διάθεσή, τη σκέψη, και τις πράξεις μας, η κλίμακα που μπορεί να μας επηρεάζει η κίνηση των ουρανίων σωμάτων, περιορίζεται μόνο από την κλίμακα της φαντασίας του καθενός μας... Πολλούς αιώνες πριν η ΝΑΣΑ αποδείξει την ύπαρξη της Μουσικής στο Σύμπαν, ο Πλάτων ονόμαζε την μουσική ως την ομορφιά του Σύμπαντος κι έλεγε ότι η «Μουσική είναι η κίνηση του ήχου για να φτάσει την ψυχή και να της διδάξει την αρετή», ότι «η μουσική είναι ένας ηθικός κανόνας. Δίνει ψυχή στο σύμπαν, φτερά στη σκέψη, απογειώνει τη φαντασία, χαρίζει χαρά στη λύπη και ζωή στα πάντα». Ο ήχος που συν-κινεί τους πάντες και τα πάντα είναι ο ήχος του Λόγου που δημιούργησε τους πάντες και τα πάντα, ο ήχος της αρχής της δημιουργίας, που είναι αέναη σύνθεση. Είναι ο ήχος της ανέλιξης,, ο ήχος που δίνει φτερά. Είναι ο ήχος της αρμονίας του Σύμπαντος. Είναι ο ήχος που προϋπήρχε της γέννησής μας.

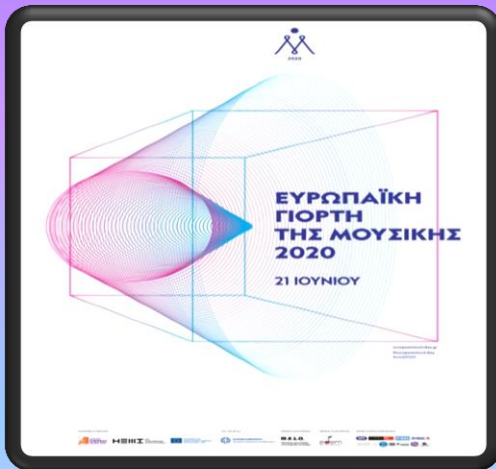
 = life

ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΗΜΕΡΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Η Ημέρα της Μουσικής άρχισε να γιορτάζεται από τις 21 Ιουνίου 1982 στο Παρίσι, με πρωτοβουλία του τότε Υπουργού Πολιτισμού, Ζακ Κανγκ, ο οποίος είχε σκοπό να "βγάλει έξω στους δρόμους όλους τους μουσικούς". Την αμέσως επόμενη χρονιά 200.000 ερασιτέχνες και επαγγελματίες μουσικοί κατέκλυζαν τους χώρους της πόλης, παρουσιάζοντας αφιλοκερδώς συναυλίες κάθε είδους μουσικής, σε μία ανεπανάληπτη γιορτή.

Από το 1985 και με αφετηρία την Ελλάδα, στη γιορτή αυτή συμμετέχουν όλο και περισσότερες ευρωπαϊκές πόλεις, έχοντας φτάσει σήμερα τις είκοσι δύο. Οι εκδηλώσεις φέτος συντονίζονται και σε διεθνές επίπεδο! Πράγματι, έπειτα από πρωτοβουλία του Ελληνικού δικτύου και σε συνεργασία με μέλη του Ευρωπαϊκού Δικτύου, για πρώτη φορά, φέτος, **12 ευρωπαϊκές πόλεις** (Αθήνα, Βερολίνο, Βουδαπέστη, Βουκουρέστι, Κρακοβία, Κωνσταντινούπολη, Μάντσεστερ, Μιλάνο, Λιουμπλιάνα, Λισσαβόνα, Πράγα και Σκόπια) ενώνουν τις μουσικές τους δυνάμεις και παρουσιάζουν συναυλίες που θα μεταδίδονται μέσω διαδικτύου μεταφέροντας μας σε κάθε Ευρωπαϊκή πόλη!

Η ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΦΕΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Το καλοκαίρι φέτος, θα είναι διαφορετικό, αλλά η μουσική βρίσκει τον τρόπο να δώσει τον τόνο και τον ρυθμό για αισιοδοξία, συνεργασίες και νέα ξεκινήματα!

Υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού και χάρη στην ισχυρή θέληση και την συντονισμένη προσπάθεια δημόσιων και ιδιωτικών φορέων από όλη την Ελλάδα θα συνεργαστούν σε ένα μουσικό μαραθώνιο 7 ωρών που θα μεταδοθεί ζωντανά σε όλη την υφήλιο

Σε εθνικό επίπεδο και σε πείσμα των καιρών, περισσότεροι από 27 Δήμοι της Ελλάδας (Αθήνα, Αγρίνιο, Ανδρίτσaina -Κρέστενα, Βέροια, Δήμος Άγραφων – Λίμνη κρεμαστών, Δήμος Αμφιλοχίας (Όρη Βάλτου), Δήμος Γ. Καραϊσκάκη Άρτας (ιστορικές πηγές Αχελώου), Δήμος Αργιθέας- Μάραθος, Δήμος Βόρειας Κυνουρίας – Παράλιο Άστρο, Θεσσαλονίκη, Κεφαλλονιά, Κοιλιάδα Αχελώου (Γέφυρα Αυλάκι), Κόρινθος, Λευκάδα, Λουτράκι, Νάξο, Νίσυρος, Ξάνθη, Πύργος, Ρόδος, Συκιά Κορινθίας, Σύρος, Σαντορίνη και Χανιά) διοργανώνουν συναυλίες που θα μεταδοθούν ζωντανά (συμπεριλαμβανομένου και μαγνητοσκοπημένων εκδηλώσεων ειδικά για την περίσταση) από κήπους, πάρκα, αυλές, ταράτσες, πλατείες, νησιά, βουνά και ποτάμια όλης της χώρας πάντα σε ευθυγράμμιση με τις επίσημες οδηγίες για την δημόσια υγεία.

ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ-ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ

Με τον όρο κλασική μουσική αναφέρεται ευρύτερα η δυτικοευρωπαϊκή μουσική παραγωγή που εκτείνεται σε μία αρκετά μεγάλη χρονική περίοδο, περίπου από το έτος 470 μ.Χ. μέχρι και τη σύγχρονη εποχή. Το επίθετο «κλασικός» προέρχεται από τη λατινική λέξη -classicus, σηματοδοτεί δηλαδή κάτι εξαιρετικό. Οι ορισμοί αυτοί μεταφέρθηκαν στην μουσική για να δηλώσουν περισσότερο την διάκριση μεταξύ της «έντεχνης» μουσικής από την λαϊκή ή παραδοσιακή.

Η έννοια της κλασικής μουσικής, παρέπεμπε επομένως σε μία «ανώτερη» μορφή μουσικής σύνθεσης, με «σοβαρούς» σκοπούς και πέρα από τον ψυχαγωγικό χαρακτήρα.

Ο όρος «Κλασική Σχολή» χρησιμοποιήθηκε αργότερα στη Γερμανία το 1830 για το έργο των Χάυντν, Μότσαρτ και Μπετόβεν. Οι κύριες χρονικές διαιρέσεις της κλασικής μουσικής έως το 1900 είναι της πρώιμης μουσικής περιόδου η οποία αποτελείται από την Μεσαιωνική μουσική (500–1400) και την Αναγεννησιακή μουσική (1400–1600), και την περίοδο της κοινής πρακτικής η οποία αποτελείται από την Μπαρόκ μουσική (1600–1750), Κλασική μουσική περίοδο (1750–1830) και τη Ρομαντική μουσική (1804–1910).

ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ (ΠΕΡΙΟΔΟΙ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

Η κλασική μουσική συμβολίζει την ανώτερη κλάση, την υπεροχή και την αυθεντικότητα. Είναι **700 χρόνια επίσημης μουσικής ιστορίας** που ξεδιπλώθηκαν μέσα από νότες σε παρτιτούρες και είχαν στόχο να εξυψώσουν τα **ανθρώπινα ιδεώδη**. **Ο Βέρντι είχε πει κάποτε πως η κλασική μουσική, είναι το απόλυτο μουσικό χαλί για κάθε ανθρώπινο επίτευγμα.** Είναι η όμορφη πλευρά του ανθρώπου. Η ουσιαστικά ουμανιστική. Εκείνη που περιγράφει με τον δικό της μοναδικό τρόπο όλα εκείνα τα θετικά μας γνωρίσματα και μας τραβάει λίγο πιο κοντά στο φως αφήνοντας πίσω το σκοτάδι. Και μέχρι και σήμερα, δεν έχει υπάρξει ένας άνθρωπος, που να μην βρήκε κάτι από τον εαυτό του στην κλασική μουσική. Η κλασική μουσική είναι ένα αυθεντικό παιδί της Ευρώπης από την εποχή του Μεσαίωνα – και λίγο νωρίτερα. Έχει περάσει μέσα από διάφορα κύματα προβολής και επιρροής, που ξεκινούν από την Αγγλία και την Γαλλία και φτάνουν μέχρι την Γερμανία και την Ιταλία. Οι μουσικοί ιστοριογράφοι για να μπορέσουν να διαχωρίσουν τις τάσεις των εποχών της, επιλέγουν να την χωρίζουν σε 6 περιόδους. **1. Μεσαίωνας:** Είναι η περίοδος πριν το 1400 που χαρακτηρίζεται από τα μονωδικά άσματα ή αλλιώς και Γρηγοριανά μέλη. Πήραν το όνομα τους από τον πάπα Γρηγόριο Α' τον Μέγα και έχουν κυρίως εκκλησιαστική μορφή άρα και θρησκευτικό χαρακτήρα.

2. Αναγέννηση: Περίοδος από το 1400 μέχρι το 1600, χαρακτηρίζεται από μαδριγάλια αλλά και από τραγούδια με λατινικό στίχο. Ουσιαστικά είναι η άνθιση της μουσικής της τέχνης και η πρώτη μορφή κειμένων που συναντούν την μουσική, όπως τα ποιήματα του Βοκάκιου και οι εκφραστικές συνθέσεις του πρωτοπόρου Κάρλο Τζεζουάλντο.

3. Μπαρόκ: 1600-1750. Ξεχωρίζει για το απαλό μεν έντονο χρώμα στις μελωδίες, με την πλειοψηφία τους να είναι τόσο ακουστικές όσο και χορευτικές.

4. κλασική : Ξεκινάει από τα μέσα του 1750 μέχρι την πρώτη δεκαετία του 1800. Η κλασική μουσική αποκτά για πρώτη φορά δομή και ισορροπία. Δεν υπάρχουν κομμάτια που αρχίζουν και τελειώνουν σε περίεργα σημεία, αλλά αρχή μέση και τέλος που υπακούουν σε μουσικές αρχές και στην επαγγελματική αρμονία. Είναι η εποχή της γέννησης της Ευρωπαϊκής μουσικής.

5. Ρομαντική: 1820-1900. Μεγάλα κομμάτια με συναισθηματικές μελωδίες και έντονα χαρακτηριστικά.

6. Νεότερη: Είναι το κύμα της μουσικής που έρχεται μετά το 1900 και δεν γνωρίζει σύνορα και οδηγίες. Η τελευταία 15ετία ωστόσο χαρακτηρίζεται από την επιστροφή στον ρομαντισμό. **ΣΕ ΤΙ ΣΥΜΒΑΛΛΕΙ:** Γιατρεύει την μελαγχολία και την **κατάθλιψη**, βοηθάει στην καλή διατήρηση της **μνήμης** μας, ενώ κάποιες από τις μελωδίες θεωρούνται ότι καταπραΰνουν τον πόνο των μυών μας. Εντείνει την παραγωγικότητα, ρίχνει σε μεγάλο βαθμό τον δείκτη του άγχους και ανεβάζει την παραγωγή της ντοπαμίνης, την ουσία που εκκρίνει ο εγκέφαλος όταν νιώθουμε ευτυχισμένοι. Οπότε μην νιώθεις περίεργα αν έχεις ξεκινήσει να αναπτύσσεις μία αγάπη για αυτή. **Γιατί η κλασική μουσική είναι ο ίδιος ο άνθρωπος. Είμαστε εμείς.**

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ –ΠΟΙΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΙΟ ΔΗΜΟΦΙΛΗ ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΘΕΤΕΣ ΚΛΑΣΣΙΚΗΣ – ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

○ Κλοντ Ντεμπισί - Clair De Lune

Ο «**ιμπρεσιονιστής μουσικός**» δικαίωσε την ταυτότητα του με κομμάτια σαν αυτό εδώ. Η μουσική του σηματοδότησε το πέρασμα από την ρομαντική στην μοντέρνα εποχή, ενώ ο ίδιος -μουσικά- χαρακτηρίστηκε από την προτίμησή του στο να περιλαμβάνει ολόκληρους τόνους στις κλίμακες – κάτι που έγινε σήμα κατατεθέν του. Πάντως δεν είναι τυχαίο πως η άνοδος του προς την φήμη έγινε την ίδια περίοδο με τους ιμπρεσιονιστές ζωγράφους. Το **Clair De Lune** είναι ένα υπέροχο παράδειγμα εκείνης της περιόδου.

○ Γκούσταβ Χολστ – Planets

Ο άνθρωπος που ξέφυγε από τον **Βάγκνερ** και τον **Στράους** και διαμόρφωσε το δικό του ύφος στις ορχηστρικές σουίτες, θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους εκπροσώπους του ύστερου ρομαντισμού. Οι **Πλανήτες** εμπνεύστηκαν από την αστρολογική τους ιδιότητα και κάθε μέρος από τα **7 διαφορετικά της σουίτας**, είναι αφιερωμένο και σε έναν αρχαίο θεό. Έχεις ακούσει σίγουρα κάποιο από αυτά σε κάποια ταινία. Πιο γνωστά της σουίτας, ο **Άρης** και ο **Δίας**.

○ Γιόχαν Σεμπάστιαν Μπαχ – Bourree σε Μι μινόρε

Αν αναζητείς την **Μπαρόκ** περίοδο, δεν υπάρχει μεγαλύτερος εκπρόσωπός της από τον Γερμανό μουσικό. Είναι από τους λίγους εκτελεστές εκκλησιαστικής μουσικής, που έγραψαν μελωδίες για πολλά και διαφορετικά όργανα συμπεριλαμβανομένου του βιολιού, της κιθάρας, του πιάνου αλλά και του τσέμπαλου. Το Bourree ωστόσο γράφτηκε για λαούτο και θεωρείται μέχρι και σήμερα ένα από τα ιερά κειμήλια των κιθαριστών ανά τον κόσμο. Ένα μικρό κομμάτι από την τεράστια προσφορά του Μπαχ στην μουσική, αλλά κυρίως στα ανθρώπινα συναισθήματα.

○ Σεργκέι Ραχμάνινοφ – Piano Concerto No.2

Μέχρι και σήμερα, ισχύουν δύο πράγματα για το εν λόγω κονσέρτο του **Ραχμάνινοφ**: είναι η επιτομή του **νεότερου Ρομαντικού ρεύματος** και πρόκειται για ένα από τα δυσκολότερα κομμάτια που γράφτηκαν ποτέ για πιάνο. Γνωστό για τον ιδιαίτερο τρόπο που δίνει με την ορχήστρα, είναι ένα κλασικό κομμάτι που μετά το τέλος του, θα σε κάνει να αισθανθείς λίγο καλύτερος άνθρωπος.

○ Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ – Magic Flute

Ομολογουμένως η όπερα είναι ένα δύσκολο είδος. Η εν λόγω άρια όμως, είναι ίσως ιδανική για όποιον θέλει να ακούσει οπερέτα αλλά δεν ξέρει από που να ξεκινήσει. Μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις για κάθε σοπράνο στον κόσμο -με την δική μας Μαρία Κάλλας να το έχει γονατίσει πολλές φορές- και μία τεράστια στιγμή για την κλασική μουσική το 1791 όπου με την σύνθεσή του σε δύο μέρη.

○ Λούντβιχ βαν Μπετόβεν – Symphony No.5

Είναι η απόδειξη της «**επανάστασης**» του Μπετόβεν στον ίδιο του τον εαυτό.. Μέχρι τότε, οι συμφωνίες του ήταν μικρότερες σε χρόνο και όχι τόσο έντονες. Η 5η είναι αυτή που έσπασε το καλούπι και που έθεσε τις βάσεις για το ξεκίνημα της **Ρομαντικής περιόδου**. Το πάθος του είναι όλο εκεί. Όπως και στην κανονική ζωή, ξεσπάει σε σημεία που ποτέ δεν το περιμένεις. Και σε τραβάει μαζί του.

Όλη η μουσική έξω ,όλοι οι
μουσικοί έξω!
